

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

Ved de foreslåede foranstaltninger tilsigtede man at bringe betalingsbalancen under kontrol; men man anså det ikke for muligt at gribe så stærkt ind, at der allerede i 1951 kunne skabes fuldstændig ligevægt på betalingsbalancen. Man regnede derfor tillige med, at Danmark i løbet af det kommende år måtte udnytte omkring 450 mill. kr. af sin kreditkvota hos betalingsunionen. Udnyttelsen af denne finansieringsmulighed kunne man dog kun anse for forsvarlig under forudsætning af, at der samtidig blev truffet foranstaltninger med sigte på opnåelse af ligevægt på betalingsbalancen på længere sigt.

Ved forslagernes fremsættelse betonedes det stærkt, at der var tale om en midlertidig stramning af importreguleringen til imødegåelse af den øjeblikkelige valutakrise, og at der ikke herved var tale om en principiel ændring i landets økonomiske politik. Regeringen ville til stadighed have opmærksomheden henvendt på, hvornår den pris- og valutamæssige udvikling måtte forbedre sig, således at man uden fare for kronkursen eller produktion og beskæftigelse påny kunne skride til afvikling. Ligeledes blev det understreget, at formindskelsen af frilistens omfang kun tog sigte på afhjælpning af de betalingsmæssige vanskeligheder, medens der ingen beskyttelsesmæssige hensyn var taget.

Finansministeren har i går udtalt, at spørgsmålet om omfanget og arten af de nødvendige nye forbrugsafgifter måtte drøftes i sammenhæng med de forudsatte forhandlinger i vareforsyningsudvalget om de før valget foretagne overførsler fra fri til bunden liste. Det var jo rigsdagsudvalgets forudsætning, at den nye rigsdag skulle tage stilling hertil. Jeg tilsiger gerne villighed til saglig forhandling om de enkelte varegrupper, og jeg udtaler mit alvorligste håb om, at partierne på deres side vil være parat til sådan saglig drøftelse. Vi bør imidlertid gå til de nødvendige drøftelser uden valgagitoriske bind for øjnene. Jeg skal ikke her indlade mig på at opstille den ene eller den anden betingelse for disse forhandlinger. Det skal ikke være min opgave at skabe unødige forhåndsvanskeligheder for et resultat. Jeg vil derfor heller ikke her gå ind på de forskellige foranstaltninger, som må anses for anvendelige og påkrævede. Regeringen havde ønsket, at de demokratiske partier ved en rundbordskonference kunne have gjort et forsøg på at finde frem til de fælles linier, som kunne forenes. Desværre blev denne tanke afvist fra nogle

sider. Mèn jeg går ud fra, at partierne nu under forhandlingerne her i rigsdagen, i vareforsyningsudvalget og i udvalget om forsvarsskatterne vil føle samme forpligtelse overfor problemerne, som regeringen må føle, og hvis dette er tilfældet, må vel en saglig løsning kunne nås. Jeg understreger, at den er uomgængelig af hensyn til landets hele økonomiske fremtid og udvikling.

Jeg må måske her gøre en bemærkning til retsforbundet, der har ydet sit hurtige bidrag til arbejdet her i rigsdagen ved i går at stille ikke mindre end 3 forespørgsler til mig. Det ærede medlem hr. Starcke spørger, om regeringen agter at tilbageføre til friliste de varer, der før valget blev overført til bunden liste, det ærede medlem hr. Tholstrup spørger om lastbiler, varebiler, maskiner, værktøj og reservedele, og det ærede medlem hr. Oluf Pedersen vil have at vide, om jeg straks vil ophæve smørrationeringen.

Forsåvidt jeg har forstået det ærede medlem hr. Starckes udtalelser til dagspressen efter regeringsforhandlingerne rigtigt, skal det ærede medlems forespørgsel nu vel nærmest opfattes som drilleri overfor venstre og de konservative, der jo ikke har kunnet give det ærede medlem et forhåndstilsagn på dette punkt. Den form for politik kan jo være meget munter, men er jo så inderlig negativ og formålsløs, når landet står overfor så alvorlige problemer, som finansministeren i går og jeg her i dag har fremhævet. Jeg må også sige til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, at spørgsmålet om ophævelse af smørrationeringen jo også må ses i lyset af valutasituationen, og også dette problem egner sig derfor bedre til saglig debat på realitetsgrundlag end mellem end til propaganda her i salen. Der er i...

Oluf Pedersen: Kan man få lov til at motivere forespørgslen, inden der bliver svaret?

Formanden: Det ærede medlem må ikke afbryde.

Ministeren for handel, industri og søfart (H. C. Hansen): Jeg beklager meget, hvis jeg driver det ærede medlem til noget, som indbringer ham en irettesættelse fra formanden. Jeg går ud fra, at det må være min ret at gøre de bemærkninger, jeg finder rimelige, idet der her ikke er tale om nogen art af foregribelse af en senere forhandling. Det kan ikke være således, at fordi der er stillet en forespørgsel om et bestemt punkt, må andre ikke berøre det; således er det